

Zygmunt Perz

"Schöpferische Freizeit :
österreichische Pastoraltagung
27.-29. Dezember 1973", wyd.
Wilhelm Zauner i Helmut Erharter,
Wien 1974 : [recenzja]

Collectanea Theologica 45/3, 232

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Schöpferische Freizeit. Österreichische Pastoraltagung 27.—29. Dezember 1973, wyd. Wilhelm Zauner i Helmut Erhartner, Wien 1974, Verlag Herder, s. 112.

Doroczne sympozjum austriackiego instytutu pastoralnego poświęcono ostatnio zagadnieniu „wolnego czasu”. Wiadomo, że jest to sprawa coraz bardziej aktualna i to nie tylko ze względu na skracanie czasu pracy. Chodzi po prostu o kształtowanie takiej wolnej postawy człowieka, która umożliwiałaby mu właściwe opanowanie i korzystanie z czasu, którym dysponuje. Od umiejętności korzystania i zorganizowania własnego czasu zależy poczucie sensu i radości życia.

Organizatorom sympozjum chodziło o możliwie wszechstronne naświetlenie odpowiedzi na pytanie, jak samemu mieć wolny czas i jak to ułatwić innym. W tym celu poproszono o wypowiedź przedstawicieli różnych dyscyplin naukowych i działaczy społecznych. Materiały sympozjum wydano w osobnej publikacji, która jest przedmiotem obecnego omówienia.

Walter Suk, przedstawiciel nauk społecznych, w swoim wystąpieniu charakteryzuje współczesne uprzemysłowione społeczeństwo z jego tendencjami rozwojowymi, w którym narasta zagadnienie wolnego czasu. Hans Asperger, doktor medycyny, podejmuje zagadnienia „pedagogiki zdrowia” jako warunku wolnego czasu, zwracając uwagę na wartość sportu, różnych hobby, spontaniczności itp. Sprawę „twórczości” wolnego czasu naświetla w oryginalnym wystąpieniu bankowiec z zawodu a pastor z powołania, Walter J. Hollenweger. Interesujący problem ilustruje m. in. relacją z zorganizowanego przez siebie „wieczoru”, na którym bezpośrednio po sprawowaniu liturgii eucharystycznej miał miejsce pokaz mody. Szok wśród uczestników był powszechny, ale cel zdaniem autora został osiągnięty, ponieważ takie właśnie zorganizowanie wolnego czasu uświadomiło wszystkim, jak w misterium paschalnym powinno się ściśle wiązać „pojednanie” z „twórczością”. Oryginalna jest również improwizowana modlitwa autora na zakończenie dyskusji. Ilustrowane przezrociami wystąpienie architekta Wilhelma Holzbauera mierzą do ukazania, jak odpowiednie ukształtowanie „środowiska architektonicznego” może służyć człowiekowi i ułatwić właściwe korzystanie z wolnego czasu.

Alfons Deissler, biblista, widzi w rytmie pracy i wolnego czasu, którego opis znajdujemy na kartach Starego Testamentu, wskazania aktualne również w naszych czasach, ponieważ została w nim zintegrowana radość i twórczość życia z zabawą i poczuciem potrzeby pojednania; zwrócenie do Boga z radością życia na ziemi. Rytm ten wyznaczały dni świąteczne i uroczystości Izraela. Znaczenie wiary dla sprawy wolnego czasu omawia moralista Alfons Auer. Jego zdaniem wiara wnosi integrujący sens, krytyczną miarę oraz działa pobudzająco, także na otwartość wobec świata jako dzieła Bożego w duchu człowieka, który potrafi cieszyć się światem i naśladować Boga „twórczo się bawić”. Zwraca on jednak uwagę, że ukazanie takiej perspektywy twórczego charakteru wolnego czasu nie jest łatwe w zsekularyzowanym świecie. Aspekty duszpasterskie wolnego czasu od strony założeń pastoralnych omawia Roman Bleistein, zaś Hans-Joachim Schramm podejmuje konkretne zagadnienia duszpasterstwa turystów i urlopowiczów. Publikację zamyka omówienie dyskusji końcowej. Podsumowanie dyskusji dołączono również do tekstu niektórych referatów.

Publikacja omówionych materiałów sesji pastoralnej na temat wolnego czasu może służyć jako wartościowa informacja, jak organizować czas, aby wyzwalał człowieka i pobudzał do radosnej „twórczości” życia.

ks. Zygmunt Perz SJ, Warszawa